
In memoriam L. Ribbens

Een auto-ongeluk. Eén dode en één zwaar gewonde. De kranten nemen het droeve nieuws op in hun dagelijkse mededelingen over de ongelukken langs de weg. We schrikken even op. En het leven gaat verder.

Maar het berichtje dat in de laatste dagen van 1954 in de bladen werd geplaatst, blijft in onze herinnering hangen. De heer L. Ribbens, een ook voor het V.U. werk veelbelovende jongeman uit Terneuzen, werd het slachtoffer van een ernstig auto-ongeluk.

Hij was als correspondent nog maar kort werk-

zaam, maar vervulde deze taak op een wijze die bewondering afdwong van allen die met hem samenwerkten.

Wij verwachtten nog veel van hem. De Here haalde hem echter op 25 jarige leeftijd thuis. Zijn taak was af. Onze gedachten gaan uit naar zijn ouders, zijn broers en zusters en bijzonder ook naar zijn verloofde, die, hoewel zwaar gewond, het ongeluk overleefde. Geve de Here aan hen allen Zijn troost.

J.K.

Uit De Rijnlandse Kerkbode:

Doorbraak aan de V.U.

Ja heus, we hebben het nu met eigen ogen gezien, dat de doorbraak aan de V.U. een feit is geworden. We merkten het, zodra we de bibliotheek binnenstapten. En wie oplettend rondziet in onze Universiteit, zal tot de ontdekking kunnen komen, dat doorbraak daar sinds lang normaal is, wellicht meer dan aan elke andere Universiteit in de wereld!

Deze zomer was het nog gecamoufleerd. In het uitleenbureau, pal tegen de zijwand, stond een schutting. Geen muis, laat staan een metselaar, zou daarachter kunnen werken, als . . . daar geen doorbraak was! En inderdaad, wie nu binnenkomt, kijkt op die plaats door een keurig afgewerkte doorgang zomaar in het 'belendende pand'. Ons dierbaar pand van 1884 is daarmee nu al tot vier panden geworden.

Reeds in 1938 hadden de directeuren met de vooruitziende blik, waarmee zij onze V.U. gelukkig altijd hebben bestuurd, dit huis naast het oude V.U.-gebouw gekocht. Na allerhande tegenslag kreeg het dan nu zijn bestemming. De verruiming is enorm. Tot

voor kort was het werkelijk een wanhoop. Geen plaats om efficient te werken, geen rustig plekje om geleerde bezoekers uit alle windstreken en van alle overtuigingen, die zich hier bij deze haard van Calvinisme wilden komen verwarmen, waardig te ontvangen. Alle planken stijf vol boeken, boeken er naast, er op, er onder, kasten overal in de weg, stapels op elk bureau, in elke hoek. Wanneer de administrateur van onze 'V.U.-bibliotheek', de heer T. D. Smid, hier niet al 27 jaren had geresideerd, dan was hij met zijn assistente, mej. A. M. F. Visser, uit deze warwinkel nooit uitgekomen!

En begrijpelijk is de vreugde en trots, waarmee hij ons nu zijn nieuw-verworven domein liet zien: Een garderobe (inplaats van de vier haken in het gangetje), een keurige ontvangkamer voor de speciale gevallen (natuurlijk ook hier de wanden vol boeken) een kamer voor de systematische catalogus, de expeditie en de nieuwe aanwinsten, een tijdschriftenkamer, een kamer met studiemateriaal over het Oosten, waar

* *Voor cigaretten en krentenbrood, brengen wij offers, ik weet niet hoe groot.
Zouden wij dan aan de Heer van ons leven, het millioen voor
deze klinieken niet geven?*